

Kristianstad

Signalkräftan stannar i Syd

FJÄLKINGE 4 timmar sedan, uppdaterad 4 timmar sedan

Sverige har haft sex månader på sig att för EU-kommissionen presentera en plan på vad man ska göra för att bekämpa invasiva främmande arter, där alltså signalkräftan står med.

På EU:s lista över invasiva främmande arter som ska utrotas står signalkräftan. I veckan släpper Lunds Universitet och SLU en riskanalys av signalkräftans spridning i Sverige.

LISA AXELSSON

I gårdagens tidning skrev Kristianstadsbladet om kräftuppfödare Per Jonassons oro inför EU-förordningen som förbjuder signalkräftan. Tidningen har fått inblick i den ännu opublicerade riskanalys som Lunds Universitet och SLU tagit fram.

Bedömningen som gjorts handlar om hur stor risken är att signalkräftan sprider sig i Sverige. Ullrika Sahlin är docent i miljövetenskap vid Lunds Universitet och delaktig i upprättandet av riskanalysen.

– **Vi har framför** allt undersökt hur mycket signalkräfta som förekommer med flodkräfta och hur stor risken är att den naturligt kan sprida sig till flodkräftvatten eller att människor råkar flytta den fel.

Riskanalysen ska lämnas till Havs- och vattenmyndigheten och Jordbruksverket som håller på att utforma ett hanteringsprogram, som sedan ska godkännas av EU-kommissionen i februari.

I Sverige är däremot inte utrotning av signalkräftan kostnads- eller nyttoeffektivt, även om det är grundprincipen med EU-förordningen. I stället är målet att stoppa spridningen av den. Något som människor orsakar.

– I Värmland har man till exempel tidigare gett fyra tillstånd av utsättning av signalkräfta. Nu har man hittat signalkräftor på 207 platser, och de har ju knappast gått själva, säger Lennart Edsman, kräftforskare vid SLU som även han arbetat med riskanalysen.

Exakt vad hanteringsprogrammet kommer innefatta är inte säkert, men Ullrika Sahlin tror på förändring.

– Havs- och vattenmyndigheten kommer förmodligen föreslå att straffen höjs för spridning av signalkräftan. Men jag tror att det finns en god chans att vända detta till något positivt, för fiskevårdsområden blir det ju ett sätt att skydda sina områden och bevara flodkräftan.

Det kan även om komma att bli regionala skillnader.

– **I Norrland och** vissa delar av Mellansverige där det är ont om signalkräfta, kan det bli aktuellt att försöka få bort dem helt. Men det hade inte gått i södra Sverige. Här är populationen alldeles för utbredd. Oavsett vad som beslutas så är inte kräftskivan hotad.

Per Jonasson som driver Kiaby-Kräftan är försiktigt optimistisk.

– Visst blir man lite lugnare, men jag är ändå orolig. Vi har lagt så otroligt mycket tid, pengar och resurser på att få det här att fungera. Det finns inte en chans i världen att vi skulle kunna börja odla flodkräftor i stället.

Hur det i praktiken ska fungera att kontrollera och stoppa spridningen är dock svårt att säga menar Ullrika Sahlin.

